

פרשת משפטים

כל אלמנה ויתום לא תענון אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי (כב, כא-כב)

הצווי הוא לגבי אלמנה ויתום, שיש להזהר מלענותם, אך האזהרה "כי אם צעק יצעק..." נאמרה בלשון יחיד, רק לגבי היתום.

ובאר ה"אור למאיר" על פי מה שאמרו חז"ל: "לעולם יהא אדם זהיר בהונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה הונאתה קרובה" (בבא מציעא נט ע"א) - אשה נפגעת בקלות, דמעתה מצויה, והענש על הונאתה ממחר לבוא.

האשה האלמנה נכללה בצווי "כל אלמנה ויתום לא תענון". היא לא נכללה באזהרה על העונש, כי העונש על ענוי יתום הוא רק כאשר יצעק היתום - "כי אם צעק יצעק אלי...", אבל על ענוי האלמנה הקב"ה ממחר להעניש, אפילו אם היא לא תצעק!

מקור: הרב שלמה לוינשטיין שליט"א